

[Hans R. Knudsen.]

at bestemmelserne kan praktiseres allerede ved den skatteligning, der nu skal i gang, og i de selvangivelser, der skal udfyldes allerede i januar måned.

Alligevel indeholder forslaget til ligningslov også i år en række forbedringer, som, hvis de gennemføres, hvad jeg går ud fra, vil blive modtaget med tilfredshed af de mange skatteydere, der omfattes af lovforslaget.

Jeg vil gerne straks rette en tak til den højtærede finansminister og til regeringen, fordi de foreslåede ændringer i år bl. a. imødekommer, jeg kan godt sige meget indtrængende ønsker, som har været rejst både her i salen, under vore udvalgsforhandlinger og udefra.

Lovforslaget drejer sig naturligvis i første omgang om udvidelse af visse fradragsbestemmelser. Vi har i de senere år i første række koncentreret os om at udvide retten til fradrag for forskellige former for opsparring. En af de sidste regler, vi gennemførte, er endnu ikke trådt i kraft, men vil blive aktuel, når den nye selvangivelse i januar skal skrives. Det er fradrag for præmier til kapitalforsikringer samt syge- og ulykkesforsikring. Dette fradrag har jo hidtil været 600 kr. både for forsørgere og for ikke-forsørgere. Ved den renteforsikringslov, som vi gennemførte i maj 1958, blev beløbet forhøjet til 1 000 kr. for forsørgere, og samtidig udvidedes bestemmelserne, så at man ikke absolut skal tegne kapital- eller sygeforsikring for hele dette beløb; hvad man ikke bruger hertil, kan man inden for de nævnte 1 000 kr. f. eks. binde i et pengeinstitut på mindst 5 år og så trække hele beløbet fra i selvangivelsen. Jeg håber meget, at skatteyderne enten er eller bliver gjort bekendt med denne nye bestemmelse, så at de kan udnytte dette fradrag for det kommende år; de skal med andre ord være klar over det, inden dette kalenderår udløber.

Årets forslag til ligningslov indeholder 6-7 reelle ændringer, hvoraf et par er ret

betydningsfulde, og dem vil jeg gerne sige et par ord om.

Jeg hilser med glæde, at den højtærede finansminister foreslår et fradrag for udgifter til befordring til arbejdspladsen, når disse udgifter er af et vist omfang. Det er ikke noget nyt problem, det har vi diskuteret utallige gange, og det er kun godt, hvis vi nu kan nå frem til en løsning af det. Vi har hidtil haft og har i dag adgang til fradrag for udgifter ved transport til arbejdet, hvis det drejer sig om folk med skiftende arbejdsplads; man har også ret til fradrag, når helbredet nødvendiggør særlige transportudgifter, og endelig gennemførte vi for, jeg tror 3 år siden, en bevillingsmæssig adgang til fradrag for udgifter ved transport til arbejdsstedet, hvis den pågældende er økonomisk vanskeligt stillet, og hvis transportudgifterne overstiger 600 kr. Det var en lille forbedring, men den var som sagt bevillingsmæssig, og helt tilfredsstillende var den altså ikke.

Jeg er glad for, at lovforslaget indeholder en ret til fradrag for disse udgifter ved befordring til arbejdspladsen, når de overstiger 600 kr. Vi har vel engang haft tro på, at forholdene kunne blive så normale, at folk, hvis de ønskede det, kunne bo i rimelig nærhed af deres arbejdsplads, men vi må vist erkende, at sådan er det ikke altid, og der er heller ikke udsigt til, at det kan blive sådan. Samfundsudviklingen går mere og mere i retning af, at boligkvarterer kommer til at ligge ret fjernt fra industriområder og fra arbejdspladser i det hele taget, og udgifterne ved befordring fra hjemmet til arbejdspladsen er ofte af en størrelsesorden, som ikke stiller skatteyderne lige i skattemæssig henseende. Da vi i sin tid gennemførte lønmodtagerfradraget, der er på 400 kr., var en af motiveringerne den, at der herigennem også i et vist omfang var dækning for nødvendige transportudgifter. Der er imidlertid masser af lønmodtagere, som ikke i lønmodtagerfradraget har en sådan rimelig dækning for særlig